

2 Bestämmelser om självdeklaration m.m.

2.1 Inledning

Ny LSK

Den 1 januari 2002 trädde lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter (LSK) i kraft och samtidigt upphörde lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter (GLSK) att gälla.

I LSK 2 kap. 1 § används begreppen allmän och särskild självdeklaration.

”Självdeklaration lämnas som allmän självdeklaration eller särskild självdeklaration. Allmän självdeklaration lämnas av fysiska personer och dödsbon. Särskild självdeklaration lämnas av andra juridiska personer än dödsbon.”

Skatteverket benämner allmän självdeklaration ”Inkomstdeklaration 1”. Särskild självdeklaration benämns ”Inkomstdeklaration 2” för aktiebolag och ek. föreningar m.fl. samt ”Inkomstdeklaration 3” för ideella föreningar, stiftelser m.fl. samt ”Inkomstdeklaration 4” för handelsbolag.

2.2 Deklarationsskyldighet för fysiska personer och dödsbon

2.2.1 Fysiska personer

Bestämmelser om deklarationsskyldighet för fysiska personer finns i 2 kap. 2 § LSK. Fysisk person ska lämna allmän självdeklaration under förutsättning att:

1. intäkterna i inkomstslaget tjänst och i inkomstslaget näringsverksamhet i annat fall än som avses i 2 under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 42,3 % av prisbasbeloppet,
2. sådan intäkt i inkomstslaget tjänst som avses i 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § samt 57 kap. 7 och 12 §§ IL eller intäkt av passiv näringsverksamhet under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. intäkterna i inkomstslaget kapital med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift ska lämnas enligt 8 eller 9 kap. LSK, som har uppgått till sammanlagt minst 100 kr under beskattningsåret,
4. den skattepliktiga förmögenheten enligt SFL vid beskattningsårets utgång har haft ett värde som överstiger 1 500 000 kr (för makar se avsnitt 2.2.1.2 nedan),
5. de är begränsat skattskyldiga och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kr,
6. underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas eller
7. uppgift, ang. skalbolag, enligt 3 kap. 9 a § LSK ska lämnas.

**Deklarations-
skyldighet
förutsätter
skattskyldighet**

Vid bedömandet av den ovannämnda deklarationsskyldigheten ska hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt IL eller SFL. Däremot ska hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal ska vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige (se 2 kap. 8 § LSK).

2.2.1.1 Folkpensionärer

De särskilda regler som gällde för folkpensionärer i lagen (1999:265) om särskilt grundavdrag och deklarationsskyldighet för fysiska personer i vissa fall vid 2000–2003 års taxeringar gäller inte vid 2004 och följande års taxeringar

2.2.1.2 Makar m.m.

Sambeskattning

För makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levtt tillsammans under större delen av detta, ska vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda skattepliktiga förmögenheter. Motsvarande gäller sambor som tidigare varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans och barnet föddes före beskattningsårets utgång. Vid ena makens eller sambons död sker sambeskattning det beskattningsår dödsfallet inträffade (2 kap. 3 § LSK jämfört med 21 § 1 och 2 st. SFL). Registrerade partnerskap likställs enligt lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap med äktenskap.

Självdeklaration ska lämnas av vardera make eller sambo om den sammanlagda skattepliktiga förmögenheten överstiger 2 000 000 kr (2 kap. 2 § 4 p. LSK jämfört med 19 § 3 st. SFL). Således kan en gift person vara deklarationsskyldig även om hans egna skattepliktiga förmögenhet understiger 1 500 000 kr.

Ej sambeskattning

Däremot bedöms deklarationsskyldigheten för vardera make för sig, dvs. oberoende av den andre makens förmögenhet, det beskattningsår de gifter sig (21 § 2 st. SFL). Detsamma gäller för sambor det beskattningsår då det första gemensamma barnet föds.

**Föräldrar
och barn**

När sambeskattning sker enligt SFL ska föräldrars deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till deras och underåriga hemmavarande barns sammanlagda förmögenhet 2 kap. 3 § LSK och 21 § 1 st. SFL). Med underårig avses barn under 18 år. Frågan om barn är hemmavarande eller under 18 år bedöms efter förhållandena den 1 november beskattningsåret (bedömningen skiljer sig alltså från den enligt IL, där man bedömer ett barns ålder efter dess verkliga ålder vid varje tidpunkt). Fosterbarn anses inte som hemmavarande barn när det gäller förmögenhetsbeskattning. Här bör uppmärksammas att ensamstående förälder som sambeskattas med underårigt barn ska lämna självdeklaration om den sammanlagda skattepliktiga förmögenheten överstiger 1 500 000 kr. Gränsen 2 000 000 kr avser makar och i vissa fall sambor.

Av 3 kap. 2 § LSK följer att förälder eller föräldrar, som enligt SFL sambeskattas med sina barn, ska deklarera barnens förmögenhet, om barnen inte är skyldiga att lämna egen självdeklaration enligt 2 kap. 2 § 4 p. LSK. Om båda föräldrarna och barnen sambeskattas räcker det med att en av föräldrarna redovisar barnens hela förmögenhet.

2.2.2 Dödsbon

Dödsfallsåret

Om en person avlider under beskattningsåret ska dödsboet efter honom fullgöra den deklarationsskyldighet som skulle ha gällt för den avlidne (2 kap. 5 § LSK).

**Tid efter
dödsfallsåret**

För senare år föreligger deklarationsskyldighet om bruttointäkterna under beskattningsåret har uppgått till minst 100 kr eller om den skattepliktiga förmögenheten enligt SFL vid beskattningsårets utgång överstiger 1 500 000 kr (2 kap. 4 § 1 st. 1–2 p. LSK). Någon sambeskattning med efterlevande make sker inte efter det beskattningsår dödsfallet inträffade. Deklarationsskyldighet föreligger även om det för dödsboet ska fastställas underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader (2 kap. 4 § 1 st. 3 p. LSK). Deklarationsskyldighet föreligger även om uppgift, ang. skalbolag, enligt 3 kap. 9 a § LSK ska lämnas (2 kap. 4 § 1 st. 4 p. LSK).

Utländska dödsbon

Särskilda regler gäller för utländska dödsbon, se Handledning för internationell beskattning.

2.3 Deklarationsskyldighet för juridiska personer

Obligatorisk deklara-tions-skyldighet

I 2 kap. 7 § LSK regleras deklara-tionsskyldigheten för juridiska personer. De juridiska personer som avses i 2 kap. 7 § 1 p. LSK är deklara-tionsskyldiga oberoende om de haft intäkter eller ej (1 p. nedan). Även om någon verksamhet inte bedrivits under beskatta-ningsåret föreligger således skyldighet att deklarerat.

Särskild självdeklaration skall lämnas av:

1. aktiebolag, ekonomiska föreningar och sådana familjestiftelser som avses i 8 § tredje stycket SFL,
2. sådana ideella föreningar som avses i 7 kap. 7 § IL och av sådana trossamfund som avses i 7 kap. 14 § IL, om intäkterna under beskatta-ningsåret har överstigit grundavdraget enligt 63 kap. 11 § IL, dvs. överstigit 15 000 kr,
3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag av dödsbon, handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar, om intäkterna som den skattskyldige ska ta upp under beskatta-ningsåret har uppgått till minst 100 kr,
4. sådana juridiska personer som är skattskyldiga enligt 6 § SFL och vars skattepliktiga förmögenhet vid beskatta-ningsårets utgång överstiger fribeloppet enligt 19 § SFL ifråga om dödsbo och familjestiftelse är fribeloppet vid 2005 års taxering 1 500 000 och ifråga om annan juridisk person 25 000 kr,
5. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas,
6. fondbolag eller förvaringsinstitut för varje av bolaget eller institutet förvaltat investeringsfond samt
7. ombudet för en sådan generalrepresentation som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige för skadeförsäkringsföretag som bedriver sin verksamhet genom representation.

Deklarations-skyldighet förutsätter skattskyldighet

När deklara-tionsskyldighet bedöms enligt 2 kap. LSK ska hänsyn inte tas till sådan intäkt eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt IL eller SFL. Däremot ska hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskatta-ningsavtal ska vara helt eller delvis undantagen från beskatta-ning i Sverige (2 kap. 8 § LSK).

2.3.1 Svenska handelsbolag m.m.

Handelsbolag normalt inte deklarations-skyldiga	Handelsbolag är normalt inte deklarationsskyldiga eftersom de inte utgör skattesubjekt vid inkomstbeskattningen. I stället är det delägarna som ska deklarerat sin andel av bolagets inkomster. Enligt artikel 40 i rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 behandlas även europeiska ekonomiska intressegrupperingar som handelsbolag.
Deklarations-skyldighet i vissa fall	Handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar är dock numera skattesubjekt och deklarationsskyldiga när det gäller statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel och särskild löneskatt på pensionskostnader (2 kap. 7 § 5 p. LSK).
Uppgiftsskyldighet	Vid sidan om den begränsade deklarationsskyldigheten har handelsbolag en uppgiftsskyldighet. I 3 kap. 18 § LSK stadgas att handelsbolag ska lämna uppgifter till ledning för delägarnas taxering. Uppgifterna lämnas i självdeklaration när sådan ska lämnas och i andra fall som särskilda uppgifter enligt 5 kap. 2 § LSK. Handelsbolag ska också lämna uppgifter om det totala beloppet av arbetsgivaravgifter och varje delägars andel av avdraget enligt 2 kap. 28–29 §§ socialavgiftslagen (2000:980) från dessa avgifter (3 kap. 19 § LSK). Handelsbolag skall till ledning för delägarnas taxeringar lämna den uppgift, ang. skalbolag, som avses i 9 a § LSK. Det sagda gäller enligt 3 kap. 24 § LSK även europeiska ekonomiska intressegrupperingar.

2.3.2 Ej skattskyldig stiftelse och ideell förening

Särskilda uppgifter	Stiftelser och ideella föreningar, som enligt 7 kap. IL eller 6 § 3 st. SFL är undantagna från skattskyldighet för inkomst och förmögenhet, ska lämna särskilda uppgifter (5 kap. 1 § LSK). Uppgifterna lämnas på samma sätt som gäller för självdeklarationer. Skatteverket får dock efter ansökan medge befrielse för viss tid från skyldigheten att lämna särskild uppgift (18 kap. 2 § LSK).
Deklarations-skyldighet i vissa fall	Det bör observeras att stiftelser och föreningar är deklarations-skyldiga om underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas (2 kap. 7 § 5 p. LSK). Deklarationsskyldighet föreligger alltså i dessa fall även om föreningen eller stiftelsen i övrigt inte haft några skattepliktiga inkomster.

2.3.3 Staten, landsting, kommun m.m.

I förordningen (1957:515) om fullgörandet av deklarationsskyldighet för staten, landsting, kommun, m.m. finns bestämmelser om skyldigheten för staten, landsting, kommun eller annan dylik sammanslutning att avge deklaration till ledning för taxering. Av

bestämmelserna framgår att deklarationsskyldigheten ska fullgöras av förvaltningsmyndighet eller annan, som utövar vården och tillsynen över fastigheten eller som skött rörelsen, ifråga. Om deklarationsskyldigheten åligger en fond, som förvaltas av en statlig myndighet, ska denna myndighet fullgöra skyldigheten.

2.3.4 Konkursbo

Ej deklarations-skyldighet

Eftersom ett konkursbo inte är en juridisk person är det inte heller ett skattesubjekt. Därmed är det inte heller skyldigt att lämna självdeklaration. För konkursgäldenären föreligger skattskyldighet och deklarationsskyldighet för tiden fram till konkursutbrottet. För vissa inkomster kan skattskyldighet föreligga även efter konkursutbrottet. Eftersom gäldenärens räkenskaper ska vara omhändertagna av konkursförvaltaren förutsätts att denne medverkar till att lämna ut erforderliga uppgifter så att gäldenären har möjlighet att fullgöra sin deklarationsskyldighet. Se vidare del 3 avsnitt 21.

2.3.5 Enkelt bolag och partrederi

Ej deklarations-skyldighet

Enkelt bolag och partrederi är inte juridiska personer. Följaktligen är de inte heller vare sig skattesubjekt eller deklarations-skyldiga. Istället är det delägarna som är deklarationsskyldiga för inkomsterna.

2.4 Självdeklaration

Uppgifter till ledning för egen taxering lämnas i form av självdeklaration.

Två slags själv-deklarationer

Det finns två olika slag av självdeklaration (2 kap. 1 § LSK):

- allmän självdeklaration
- särskild självdeklaration.

Skatteverket benämner allmän självdeklaration ”Inkomstdeklaration 1”. Särskild självdeklaration benämns ”Inkomstdeklaration 2” för aktiebolag och ek. föreningar m.fl. samt ”Inkomstdeklaration 3” för ideella föreningar, stiftelser m.fl. samt ”Inkomstdeklaration 4” för handelsbolag.

Formkrav på deklarations-förfarandet

LSK uppställer ett antal formkrav vad avser deklarationsförfarandet (4 kap. 1–4 §§ LSK). Självdeklarationen lämnas enligt fastställda formulär. Regeringen eller den myndighet regeringen betämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument (4 kap. 4 § LSK jfr 3 kap. 3 § FSK). Formulären fastställs av Skatteverket (3 kap. 1 § FSK. Deklarationen ska vara egenhändigt under-

skriven av den som är skyldig att lämna deklarationen eller av den som är behörig ställföreträdare enligt 19 kap. 1 § LSK. När det gäller elektroniska formulär får kravet på underskrift uppfyllas med elektroniska medel.

**Särskilda
uppgifter**

Enligt 5 kap. 4 § LSK ska särskilda uppgifter som lämnas enligt 5 kap. 1–2 §§ LSK lämnas på det sätt som gäller för självdeklarationer. Formkraven gäller således även i dessa fall.

Enligt 3 kap. 1 § FSK ska deklarationsblanketter tillhandahållas kostnadsfritt hos Skatteverket som också får se till att blanketter tillhandahålls hos andra statliga och kommunala organ eller på annat lämpligt sätt.

**Långtgående
uppgiftsskyldighet**

I självdeklarationen ska redovisas alla de uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst (3 kap. 1 § LSK). Skyldigheten omfattar även uppgifter som avser tid före beskattningsåret om de är av betydelse för taxeringen.

Föreläggande

Skatteverket får förelägga en uppgiftsskyldig att fullgöra föreskriven uppgiftsskyldighet eller komplettera redan lämnad uppgift, se avsnitt 2.4.8.

2.4.1 Allmän självdeklaration

Bestämmelserna om skyldighet att lämna allmän självdeklaration finns i 2 kap. 2 och 4 §§ LSK.

**Vem lämnar
allmän själv-
deklaration?**

Allmän självdeklaration ska lämnas av fysisk person och dödsbo enligt 2 kap. 1 § LSK.

Den allmänna självdeklarationen syftar till enkelhet för den skattskyldige. Detta uppnås genom att den skattskyldige inte behöver redovisa uppgifter som Skatteverket redan har tillgång till och som framgår av kontrolluppgifterna.

**Förtryckta
uppgifter**

Deklarationsblanketten är sålunda till stor del redan ifylld med uppgifter om t.ex. tjänsteinkomster, utgifts- och inkomsträntor, tomträttsavgäld, avdrag för pensionssparande, vinst eller förlust vid försäljning av andelar i värdepappersfond.

Om beskattningsbar förmögenhet kan antas uppkomma förtrycks även tillgångar och skulder.

Den allmänna deklarationsblanketten är också ifylld med uppgifter om fastighetsinnehav och underlag för fastighetsskatt. Det gäller fastigheter som den skattskyldige ägt under hela 2004.

I många fall räcker det med att den skattskyldige kontrollerar att de förtryckta beloppen och uppgifterna är riktiga.

**Förtryckta
felaktigheter**

Felaktiga uppgifter ska strykas och i stället ska riktiga uppgifter anges (3 kap. 3 § LSK). Om förhållandena ändrats och uppgifterna inte stämmer ska detta anges under "Övriga upplysningar" på deklarationsblankettens baksida.

Specifikation

Till den allmänna deklarationsblanketten fogas även en specifikation som bl. a. visar de kontrolluppgifter som har kommit in till Skatteverket. Vidare bifogas en preliminär skatteuträkning som grundats på de uppgifter som förtryckts på deklarationsblanketten. Observera dock att förmögenhetsskatt inte ingår i den preliminära skatteuträkningen.

**Preliminär
skatteuträkning**

2.4.1.1 Uppgifter man själv måste fylla i

Vissa uppgifter som Skatteverket inte känner till måste den skattskyldige själv fylla i. Det kan bl.a. gälla följande uppgifter;

- inkomster för vilka kontrolluppgift inte erhållits,
- kostnader för resor till och från arbetet,
- färdkostnader vid tjänsteresa,
- kostnader för hemresor,
- ökade levnadskostnader vid tjänsteresor i vissa fall,
- ökade levnadskostnader vid dubbel bosättning och tillfälligt arbete,
- övriga kostnader t.ex. för verktyg, facklitteratur, telefon, porto, skyddskläder, skyddsutrustning, mättnings- och granskningsavgift, dagbarnvårdares kostnader,
- periodiskt understöd som mottagits respektive utgetts,
- ränta som mottagits av eller betalats till privatperson,
- ränta från en och samma bank (kreditinstitut) under 100 kr som tillsammans med sådana mindre räntor från andra banker uppgår till 500 kr eller mer,
- ränta på diskonteringspapper (t.ex. bankcertifikat) där hela det utbetalda beloppet och inte enbart räntan angetts på kontrolluppgiften,
- ränta på konton som är gemensamma för fler än fem personer (t.ex. sparklubb) och där bara huvudmannen för kontot har fått kontrolluppgift,

- kapitalvinst eller kapitalförlust vid försäljning av andelar i värdepappersfond till annat belopp än det som Skatteverket fyllt i på deklarationsblanketten,
- kapitalvinst eller kapitalförlust av annat slag,
- inkomst vid uthyrning av privatbostad,
- förvaltningskostnader,
- vissa förmögenhetsuppgifter och utlandsinkomster.

2.4.1.2 Underrättelse om beslut av Skatteverket

Till den som bara haft intäkt av kapital, från vilken det gjorts avdrag enligt 5 kap. 8 § SBL och som inte är skyldig att lämna självdeklaration, ska underrättelse om taxeringsbeslut lämnas i besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § SBL (7 § 1 st. TF).

2.4.2 Särskild självdeklaration

Av 2 kap. 1 § LSK framgår att särskild självdeklaration ska lämnas av andra juridiska personer än dödsbon, se avsnitt 2.3 ovan.

2.4.3 Vad självdeklarationen m.m. ska innehålla

Självdeklarationens innehåll regleras i 3 kap. LSK och preciseras ytterligare i 2 kap. FSK.

I 3 kap. 1 § LSK finns gemensamma bestämmelser om självdeklarationens innehåll.

Därutöver finns ytterligare, mer specifika, regler för uppgiftslämnandet. Inkomstslaget tjänst regleras i 3 kap. 4 § LSK. När det gäller inkomstslaget näringsverksamhet finns regler i 3 kap. 5–9 c §§ LSK. Inkomstslaget kapital regleras i 3 kap. 10–12 §§ LSK. Tillkommande belopp, mervärdesskatt, uppskov vid koncerninterna andelsavyttringar och vid andelsbyten samt uppgift för beräkning av egenavgifter regleras i 3 kap. 13–17 §§ LSK. Svenska handelsbolag behandlas i 3 kap. 18–19a §§ LSK och fåmansföretag och fåmanshandelsbolag i 3 kap. 20–22 §§ LSK. Slutligen finns bestämmelser om vissa betalningar till utlandet, europeiska ekonomiska intressegrupperingar och ekonomiska föreningar i 3 kap. 23–25 §§ LSK.

Gemensamma bestämmelser

Specifika regler

SRU

Uppgifterna om intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet som anges i 3 kap. 5 § LSK ska lämnas som en del av den särskilda självdeklarationen (s.k. SRU – standardiserade räkenskaps- och deklarationsuppgifter). Det bör nämnas att uppräkningsuppgifter i lagrummets andra stycke endast är en exemplifiering. Handelsbolag ska enligt 3 kap. 18 § 1 st. 1 p. LSK lämna mot-

svarande uppgifter till ledning för delägarnas taxeringar.

Enligt 2 kap. 7 § FSK ska företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i stället för SRU foga sin årsredovisning till sin självdeklaration. Ett svenskt skadeförsäkringsföretag ska lämna en bestyrkt kopia av protokoll eller annan handling, som visar hur resultaträkningen och balansräkningen för beskattningsåret slutligt har fastställts och hur vinsten för samma år har disponerats. Enligt 2 kap. 8 § FSK ska ett utländskt försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige foga sitt årsbokslut till sin självdeklaration.

**Särskilda
uppgifter**

Reglerna om vad särskilda uppgifter ska avse är ordnade efter typ av uppgiftslämnare. Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund regleras i 5 kap. 1 § LSK. I 5 kap. 2 § LSK finns bestämmelser om svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftsställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Slutligen regleras redare i 5 kap. 3 § LSK.

Avslutningsvis bör åter framhållas att i självdeklarationen ska redovisas alla de uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst.

2.4.4 När självdeklaration m.m. ska lämnas

Bestämmelser om tidpunkter för att lämna självdeklaration finns i 4 kap. 5 § LSK.

Självdeklaration

Självdeklaration ska lämnas senast den 2 maj under taxeringsåret.

Fysiska personer som är bosatta utomlands eller som stadigvarande vistas utomlands vid inlämningstidpunkten får lämna självdeklarationen senast den 31 maj under taxeringsåret.

Om deklarationen skickas med post måste den skickas i så god tid att den är mottagaren till handa senast den dag då deklarationen enligt gällande bestämmelser ska lämnas.

Föreläggande

Om självdeklaration lämnas efter föreläggande ska deklarationen enligt 17 kap. 6 § LSK lämnas vid den tidpunkt som anges i föreläggandet. Ett föreläggande kan dock aldrig medföra att deklarationen ska lämnas tidigare än den normalt ska vara avlämnad enligt ovan. I övrigt gäller enligt 10 kap. 1 § FSK att den som förelagts ska ha minst fem dagar på sig att följa föreläggandet.

**Särskilda
uppgifter**

Enligt 5 kap. 4 § LSK lämnas särskilda uppgifter enligt kapitlet inom den tid som gäller för självdeklaration. Särskilda tidsfrister gäller dock för redares uppgiftslämnande enligt 5 kap. 3 § LSK.

2.4.5 Var självdeklaration m.m. ska lämnas

Av bestämmelserna i 4 kap. 6 § LSK framgår var deklarationerna ska lämnas.

**Skatteverket eller
godkänt
mottagningsställe**

Självdeklaration ska lämnas till Skatteverket eller till ett mottagningsställe som har godkänts av Skatteverket. En självdeklaration som lämnas i form av ett elektroniskt dokument tas emot av Skatteverket.

Föreläggande

Självdeklaration och andra uppgifter eller upplysningar till ledning för egen taxering ska lämnas först efter föreläggande, ska enligt 17 kap. 6 § LSK lämnas på det sätt som anges i föreläggandet.

**Särskilda
uppgifter**

Enligt 5 kap. 4 § LSK lämnas särskilda uppgifter enligt 5 kap. 1–2 §§ LSK på det sätt som gäller för självdeklaration. De särskilda uppgifterna enligt 5 kap. 3 § LSK lämnas till Skatteverket.

2.4.6 Anstånd

**Särskilda
omständigheter**

Den som på grund av särskilda omständigheter är förhindrad att lämna självdeklaration inom föreskriven tid kan enligt 16 kap. 1 § LSK beviljas anstånd med att lämna deklarationen. Anståndsansökan görs hos Skatteverket. Anstånd med att lämna deklarationen efter den 31 maj taxeringsåret får beviljas endast om det finns synnerliga skäl. Vägledning om vilken den maximala anståndstiden är finns i prop. 1977/78:181 s. 228. Där anges den 15 juni taxeringsåret som yttersta gränsdag.

Synnerliga skäl

**Särskilda
uppgifter**

Enligt 16 kap. 3 § LSK gäller vad som sagts ovan om självdeklaration även särskilda uppgifter som lämnas enligt 5 kap. 1–2 §§ LSK. Någon möjlighet till anstånd finns inte när det gäller särskilda uppgifter som lämnas enligt 5 kap. 3 § LSK (redare).

**2.4.7 Leverans av deklaration enligt tidsplan, s.k.
byråanstånd**

**Yrkesmässigt
hjälp
deklarationsskyldiga**

Den som i en näringsverksamhet hjälper deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklarationer får ansöka hos Skatteverket om att deklarationsskyldiga beviljas anstånd med att lämna deklarationerna. Till ansökan skall det fogas en förteckning över de deklarationsskyldiga för vilka ansökan görs. Om anstånd beviljas ska deklarationerna lämnas enligt en tidsplan som beslutas av Skatteverket.

**15 juni
taxeringsåret**

Anstånd får inte beviljas längre än till och med den 15 juni under taxeringsåret (16 kap. 2 § LSK).

2.4.8 Föreläggande att lämna självdeklaration m.m.

Skatteverket får enligt 17 kap. 1 § LSK förelägga den som inte har lämnat föreskriven självdeklaration eller kontrolluppgift eller som har lämnat ofullständig självdeklaration eller kontrolluppgift att lämna eller komplettera självdeklarationen eller kontrolluppgiften. Det sagda gäller även för särskilda uppgifter och andra uppgifter. Rätten att förelägga omfattar all uppgiftsskyldighet enligt LSK. Ett föreläggande får inte enbart avse komplettering av en kontrolluppgift med arbetsställesnummer enligt 6 kap. 6 § 6.

Enligt 17 kap. 6 § LSK ska det framgå av ett föreläggande när och hur förelagda uppgifter ska lämnas.

Skatteverket får även förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig att lämna uppgift m.m. som behövs för kontroll av att uppgifterna i deklarationen är riktiga eller annars av betydelse för hans taxering (3 kap. 5 § TL).

Om gränsdragningen mellan föreläggande enligt LSK och TL, jfr Handledning för taxeringsförfarandet s. 104.

Självdeklaration eller särskilda uppgifter som ska lämnas efter föreläggande enligt LSK ska uppfylla de formkrav som ställs på deklarationslämnandet (se avsnitt 2.4). När det gäller föreläggande att komplettera en ofullständig deklaration m.m. gäller följande. Begärda uppgifter får, om Skatteverket inte med stöd av 17 kap. 6 § LSK angett att dessa ska lämnas skriftligen, lämnas muntligen om det kan ske med hänsyn till arbetets behöriga gång (14 § FL). Vid föreläggande enligt TL gäller 14 § FL för uppgiftslämnandet (se Handledning för taxeringsförfarandet s. 108).

Vite

Om det finns anledning att anta att ett föreläggande inte följs, får det förenas med vite. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483). Vid prövning av en ansökan om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas (17 kap. 8 § LSK).

Brottsmisstanke

Om det finns anledning att anta att den uppgiftsskyldige eller om den uppgiftsskyldige är en juridisk person, ställföreträdare för den uppgiftsskyldige har begått brott, får den uppgiftsskyldige inte föreläggas vid vite att lämna en uppgift om uppgiften kan användas i en utredning av en fråga som har samband med den gärning som brottsmisstanken avser (17 kap. 9 § LSK). Detsamma gäller för skattskyldig och ställföreträdare för skattskyldig vid utredning i taxeringsärendet (3 kap. 6 § 2 st. TL).

2.4.9 Skyldighet att bevara underlag

Den som är uppgiftsskyldig enligt LSK är också skyldig att i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att han har underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten och kontroll av den (19 kap. 2 § LSK).

**Sex respektive
tio år**

Skyldigheten att bevara underlag gäller i flertalet fall för sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser (12 kap. 1 § FSK). Den som är bokföringsskyldig ska dock bevara räkenskapsinformation fram till och med det tionde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades (7 kap. 2 § BFL).

2.5 Årlig taxering

Taxeringsbeslut

På grundval av de uppgifter som bl.a. lämnats i självdeklarationen ska Skatteverket varje taxeringsår fatta taxeringsbeslut före utgången av november (4 kap. 2 § TL).

Beslut enligt Skattebetalningslagen (1997:483) fattas av Skatteverket (2 kap. 1 § SBL).

2.6 Taxeringsår

Med taxeringsår förstås enligt 1 kap. 12 § IL det kalenderår då taxeringsbeslut om den årliga taxeringen ska meddelas enligt 4 kap. 2 § TL.

2.7 Beskattningsår

2.7.1 Fysiska personer

Beskattningsår är enligt 1 kap. 13 § IL det kalenderår som närmast föregår taxeringsåret. Detta gäller alltid för inkomster av tjänst och kapital.

Om en bokföringsskyldig enskild näringsidkare har ett brutet räkenskapsår, dvs. räkenskapsåret sammanfaller inte med kalenderåret, och han har följt bokföringslagens bestämmelser, utgörs beskattningsåret för näringsverksamheten av det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret.

2.7.2 Handelsbolag

Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska enligt 1 kap. 14 § IL tas upp vid den taxering då handelsbolaget skulle ha taxerats om det hade varit skattskyldigt. För delägare som är fysisk person gäller detta dock enbart inkomster, som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital.

2.7.3 Juridiska personer

För juridiska personer utgörs beskattningsåret enligt 1 kap. 15 § IL av det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret. Om bokföringslagen inte är tillämplig på näringsverksamheten, är emellertid kalenderåret före taxeringsåret alltid beskattningsår.

2.7.4 Förmögenhetstaxering

Taxering för förmögenhet avser, i motsats till inkomsttaxering, beskattning av själva innehavet av en viss förmögenhet vid en bestämd tidpunkt, nämligen vid utgången av kalenderåret närmast före taxeringsåret (2 § SFL). Förmögenhetstaxering kommer därför att ske varje år, oavsett om inkomsttaxering sker eller inte (RÅ 1958 ref. 53). Endast en förmögenhetstaxering ska påföras även om två inkomsttaxeringar avseende skilda beskattningsår påförs en skattskyldig under ett och samma taxeringsår (RÅ 1960 ref. 14).